

forudsatte begrænsning for så vidt angår programvirksomhed via fællesantenneanlæg dog ophæves.

Nr. 3 giver som noget nyt adgang til på landsplan at sprede programmer ved hjælp af satellit eller kabelanlæg (fællesantenneanlæg). (Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til kapitel 5).

Nr. 4, om lokal radio og tv, viderefører den nugældende § 1, nr. 3, og § 3 a, nr. 3.

I øvrigt er den nugældende § 3 a, nr. 4, om éngangstilladelse til lokal programvirksomhed i fællesantenneanlæg, sammen med § 3 a, nr. 5, om friheden for kravet om tilladelse til lokal programvirksomhed i de mindste fællesantenneanlæg, overført til kapitel 6 om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed (§ 46 og § 47).

Til § 2

Stk. 1 fastslår den anførte bredere anvendelse af begrebet spredning.

Den beskrivne udsendelse af programmer til almenheden ved hjælp af radioanlæg, herunder satellitter, henhører endvidere under loven om radiokommunikation. Denne foreskriver, at der for enhver oprettelse og drift af radioanlæg skal indhentes tilladelse fra kommunikationsministeren.

Sådanne tilladelser kan først gives, når de dertil nødvendige frekvensmæssige løsninger er tilvejebragt, dels nationalt og dels efter særlige aftaler med udenlandske teleadministrationer i henhold til de internationale traktatlige forpligtelser, som Danmark har indgået. Afklaringen af disse forhold varetages inden for kommunikationsministerens område.

Stk. 2 indebærer en terminologisk forenkling, som er i overensstemmelse med almindelig sprogbrug, nemlig at alle kabelanlæg til fordeling af programmer til lokaler, som anvendes til privat beboelse, i loven betegnes som fællesantenneanlæg.

Til kapitel 2. Fordeling af programmer i fællesantenneanlæg.

Dette kapitel omfatter kun bestemmelser, der vedrører benyttelsen af fællesantenneanlæg og det offentlige telenet (hybridnettet) til programforsyning, idet alle bestemmelser, der vedrører udøvelse af programvirksomhed, er samlet i kapitel 1.

De radioanlæg, som benyttes til modtagning af radio- og tv-udsendelser, reguleres ikke i denne lov, men er omfattet af bestemmelser i lov om radiokommunikation, som navnlig indeholder tekniske forskrifter for anlæggene, såvel til individuel modtagning som via fælles antenne.

Udsendelser af lyd- og billedprogrammer kan for det første modtages individuelt. Herved forstås, at programmet modtages ved hjælp af en antenne indbygget i den enkelte radio- eller fjernsynsmodtager eller et antenneanlæg, som kun benyttes af den pågældende bruger. Individuel modtagning kan omfatte alle danske og udenlandske programmer.

Endvidere kan programmer modtages og fordeles i kabelanlæg med central modtagning af programmer med henblik på fordeling til de tilsluttede brugere.

Denne modtagning kan ske

- 1) ved hjælp af en antenne i det pågældende anlæg,
- 2) ved hjælp af kabelfremføring fra et andet fællesantenneanlæg el.lign. eller
- 3) ved hjælp af programfremføring gennem det offentlige telenet (hybridnettet).

Herudover kan programmer indføres direkte i anlægget.

Hvis der er tale om kabelanlæg til fordeling af programmer til lokaler, som anvendes til privat beboelse, er de omfattet af loven om radio- og fjernsynsvirksomhed og betegnes i dette lovforslag under ét som fællesantenneanlæg.

Programforsyning af andre typer af lokaler falder uden for loven om radio- og fjernsynsvirksomhed. Dette gælder f.eks. butiks-, opholds- og udstillingsarealer, eller hotelværelser og lokaler for klienter, patienter og indsatte i diverse former for institutioner.

Den nugældende § 4 foreslås ikke videreført, idet denne bestemmelse er uden selvstændig betydning.

Til § 3

Den nugældende § 3, stk. 1, bestemmer, at fællesantenneanlæg alene må benyttes til fordeling af de i lovens § 1 omhandlede programmer (fra DR, TV 2 og lokale stationer), som enten modtages direkte ved hjælp af anlæggets antenne eller fremføres via hybridnettet. Herudover vil danske programmer eventuelt kunne indføres direkte i henhold til § 3 a (jf. bemærkningerne til kapitel 1). I praksis er der i dag kun tale om lokale programmer.

Endelig er det efter den gældende § 3, stk. 1, som udgangspunkt tilladt anlæggene at fordele alle udenlandske programmer, der modtages direkte via antenne eller fremføres via hybridnettet. For så vidt angår den hidtidige indskrænkende fortolkning af denne bestemmelse henvises til de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede § 3 indebærer en opgivelse af de eksisterende begrænsninger i de oprindelige lovmotiver for så vidt angår fordeling af programmer fra